

## Preek/Homilie op de elfde zondag door het Jaar, 14 juni 2026

For English translation scroll down

Lezing uit het Boek Exodus *Ex. 19, 2-6a*

Lezing uit de Brief van de heilige apostel Paulus aan de Romeinen *Rom. 5, 6-11*

Lezing uit het heilig evangelie volgens Mattheüs. *Mt. 9, 36 - 10, 8*

Broeders en zusters in Christus,

In de eerste lezing komt het joodse volk aan in de Sinaiwoestijn drie maanden na hun vertrek uit Egypte. Mozes gaat daar de berg op waar God de Heer tot hem spreekt. God zegt tegen Mozes hoe lief Hij zijn volk heeft: Hij heeft zijn volk liefdevol op adelaarsvleugels gedragen. Een adelaar zweeft boven het nest om zijn jongen te beschermen tegen regen en wind, maar ook tegen vijanden.

Als de jongen moeten leren vliegen, duwt de adelaar zijn jongen uit hun nest, maar hij duikt onder hen door, om ze, als ze dreigen te vallen, op zijn vleugels op te vangen. Op adelaarsvleugels gedragen worden wil zeggen dat God je draagt in de moeilijke perioden van je leven, als je zelf niet meer ziet zitten, als je uitgeput bent, in de momenten van een woestijnervaring. God draagt zorg voor zijn volk. Zo is Hij opgetreden tegen Farao in Egypte en heeft Hij zijn geliefd volk verlost. Zoals God voor het joodse volk zorgt, zo zorgt God voor allen die Hem toebehoren. Dat is nu bijzonder zijn Kerk. Maar God belooft Mozes meer.

God zegt tegen Mozes: “Als gij naar mijn stem luistert en mijn verbond onderhoudt, dan zult ge van alle volken mijn bijzondere eigendom zijn, want de hele aarde behoort Mij toe.” God zet het joodse apart tegenover alle andere volken. Alle volken behoren God toe, maar het joodse volk is het bijzondere eigendom van God. Waarom? Allereerst omdat het een klein volk is tegenover de grootmachten om hen heen. Het joodse volk kan zichzelf niet handhaven. Als God het joodse volk niet beschermt, dan gaat het ten onder. Die bescherming heeft God laten zien bij de uittocht uit Egypte. Farao was machtig maar God is machtiger. God draagt zijn volk als op adelaarsvleugels.

God zegt ook tegen Mozes: “Gij zult mijn priesterlijk koninkrijk en mijn heilig volk zijn.” Niet Mozes is koning, God is Koning. Het koninkrijk van God is niet een land, een begreind gebied, maar een volk. Het joodse volk is het priesterlijk koninkrijk en het heilig volk van God.

De joden hadden in de tempel priesters die offers opdroegen. Priesters hebben hun eigen taken en rollen. Zij mogen niet opgaan in het leefpatroon van hun andere volksgenoten. Zo mag het joodse volk ook niet opgaan in de heidenvolken om hem heen en hetzelfde doen als zij. Het joodse volk is anders. Heilig betekent niet zozeer dat zij zich heilig gedragen, maar dat zij zich onderscheiden moeten van de volken rondom hen. God geeft aan Mozes zijn geboden, zijn wetten. Gods wet wordt de grondwet van het joodse volk en daarin verschilt het joodse volk van de volken rondom, die mensenwetten maken.

Wij weten dat het joodse volk afglijdt, niet de geboden van God onderhoudt, niet naar God luistert en afgoden gaat aanbidden. Zij verbreken het Verbond. Daarom wil God een nieuw en een altijddurend verbond sluiten dat niet door de zonde verbroken kan worden. Daartoe wordt God zelf mens.

Jezus, Gods Zoon, trekt rond in het joodse volk, om te prediken dat het Koninkrijk van God in Hem naar de aarde toe gekomen is. Jezus is de nieuwe Mozes maar toch anders. Jezus is de Koning, zoals Hij tegenover Pilatus verklaart: "Ja, Koning ben Ik. Maar mijn koninkrijk is niet van deze wereld". Het koninkrijk van God is niet een land of een gebied, maar een volk, dat Gods geboden onderhoudt. Dat Koninkrijk van God moet daarom verkondigd worden aan heel de mensheid.

In de evangelielezing van vandaag ziet Jezus het joodse volk, zijn geliefd en uitverkoren volk. Bij het zien daarvan wordt Jezus door medelijden bewogen omdat zijn geliefde volk als schapen zijn zonder herder. Zijn geliefde en uitverkoren volk is God kwijt geraakt, is de weg door het leven naar de hemelse heerlijkheid kwijt geraakt. Het is een volk dat niet meer weet dat zij de jongen van de adelaar zijn. Zij liggen dor en afgetobd neer zonder uitzicht op verlossing.

Om zijn volk nieuw leven in te blazen, maakt Jezus een nieuw begin en daartoe roept Hij de twaalf. Jezus zendt ze uit met de opdracht: Verkondigt op uw tocht: 'Het Koninkrijk der hemelen is nabij.' Het genezen van zieken, het opwekken van doden, de reiniging van de melaatsen en het uitdrijven van demonen, zijn de tekenen dat het Koninkrijk van God werkelijk nabij is. De apostelen moeten nieuw leven brengen in dat volk. Het volk moet nieuwe moed krijgen en opstaan.

God zelf, Jezus Christus, maakt een nieuw begin. In dat oude volk doet Hij een nieuw volk opstaan dat op bijzondere wijze zijn eigendom zal zijn. Jezus doet dat buiten de bestaande orde om, buiten de synagoge om. Daar begint Jezus de Kerk. De Kerk wordt pas echt geboren op Pinksteren. Op Pinksteren werden allen doordrenkt met één en dezelfde Geest, de Heilige Geest van God. Diezelfde Heilige Geest van God hebben wij ontvangen in ons Doopsel en Vormsel.

Wij, de Kerk, zijn dat nieuwe heilige en priesterlijke volk van God. Wij zijn heilig omdat de Kerk heilig is, zij is van de Heilige Geest is. De Kerk is Gods eigendom. Wij, mensen, zijn echter zondaars, wij zijn niet heilig. Maar wij worden wel opgeroepen om heilig te zijn. In zijn kerk heeft God priesters aangesteld. Priesters van de Kerk hebben de bijzondere taak om het Volk van God te heiligen. Maar iedere gelovige moet ook zichzelf heiligen door een heilig leven, door zelf Gods geboden te onderhouden. Die zelfheiliging, het onderhouden van Gods geboden, vraagt persoonlijke offers: Niet mijn wil maar uw wil geschiede! Dat maakt ons, de Kerk, tot het priesterlijk volk van God. Wij mogen niet opgaan in en gelijk worden aan onze volksgenoten die geen geloof hebben. De Kerk is een apart volk, een heilig en priesterlijk volk, binnen het geheel van de samenleving. Wij zijn anders en moeten dus ook anders zijn. Laten wij bidden dat ieder van ons de kracht krijgt en opstaat om als waarachtige christen te leven, als waarachtig christen te denken en als waarachtig christen te spreken.

Maria is ons voorbeeld. Zij is anders dan de andere mensen. Zij is heilig en ook priesterlijk. Mogen wij als Maria zijn. We kunnen tot haar bidden: heilige Maria, toevlucht van de zondaars, bid voor ons.

Amen.

## **Homily on the Eleventh Sunday in Ordinary Time 14. June 2026**

*By Fr. Frank As*

Reading from the Book of Exodus *Ex. 19, 2-6a*

Reading from the Letter of Saint Paul the Apostle to the Romans *Rom 5:6-11*

Reading from the Holy Gospel according to Matthew. *Size 9, 36 - 10, 8*

Brothers and sisters in Christ,

In the first reading, the Jewish people arrive in the Sinai desert three months after their departure from Egypt. Moses goes up the mountain where God the Lord speaks to him. God tells Moses how much He loves His people: He has lovingly carried His people on eagle's wings. An eagle hovers above the nest to protect its young from rain and wind, as well as from enemies. When the young have to learn to fly, the eagle pushes its young out of their nest, but it dives under them, to catch them on its wings when they threaten to fall. Being carried on eagle's wings means that God carries you in the difficult periods of your life, when you can no longer do it yourself and are exhausted, in the moments of a desert experience. God takes care of his people. He acted against Pharaoh in Egypt and redeemed His beloved people. As God cares for the Jewish people, so God cares for all who belong to Him. That is now special his Church. But God promises Moses more.

God says to Moses: "If you listen to my voice and keep my covenant, then you will be my special property of all nations, for the whole earth belongs to me." God sets the Jewish apart from all other nations. All nations belong to God, but the Jewish people are the special property of God. Why? First of all, because they are a small nation against the great powers around them. The Jewish people cannot sustain themselves. If God does not protect the Jewish people, they will perish. God showed that protection in the exodus from Egypt. Pharaoh was powerful, but God is more powerful. God carries his people as if on eagle's wings.

God also says to Moses: "You will be my priestly kingdom and my holy people." Moses is not king, God is King. The kingdom of God is not a country, a limited area, but a people. The Jewish people are the priestly kingdom and the holy people of God.

The Jews had priests in the temple who offered the sacrifices. Priests have their own tasks and roles. They are not allowed to blend in with the lifestyle of their other compatriots. In the same way, the Jewish people must not merge with the gentile nations around him and do the same as they do. They are different. Holy does not so much mean that they behave holy, but that they must distinguish themselves from the nations around them. God gives Moses his commandments, his laws. God's law becomes the constitution and in this the Jewish people differs from the nations around them who make human laws.

We know that the Jewish people are slipping, not keeping the commandments of God, not listening to God and worshipping idols. They break the Covenant. That is why God wants to make a new and everlasting covenant that cannot be broken by sin. To this end, God himself becomes man.

Jesus, God's Son, travels around the Jewish people to preach that the Kingdom of God has come to earth in Him. Jesus is the new Moses but different. Jesus is the king, as He declares to Pilate: "Yes, I am King. But my kingdom is not of this world". The kingdom of God is not a country or an area, but a people who keep God's commandments. That Kingdom of God must therefore be proclaimed to all mankind.

In today's Gospel reading, Jesus sees the Jewish people, his loved and chosen people. At the sight of this, Jesus is moved by pity because his beloved people are like sheep without a shepherd. His beloved and chosen people have lost God, have lost their way through life to heavenly glory. It is a people who no longer know that they are the young of the eagle. They lie down barren and worn-out with no prospect of salvation.

In order to breathe new life into that people, Jesus makes a new beginning and to this end He calls the twelve. Jesus sends them out with the command: On your journey proclaim: 'The kingdom of heaven is at hand.' The healing of the sick, the raising of the dead, the cleansing of the lepers and the casting out of demons, are the signs that the Kingdom of God is really near. They have to bring new life to that people. The people must be given new courage and stand up.

God Himself, Jesus Christ, is making a new beginning. In that old people He raises up a new people who will be His property in a special way. Jesus does that outside the synagogue. That is where the Church begins. The Church is only really born on Pentecost. At Pentecost, all were soaked with one and the same Spirit, by the Holy Spirit of God. We have received the same Holy Spirit of God in our Baptism and Confirmation.

We, the Church, are that new holy and priestly people of God. We are holy because the Church is of the Holy Spirit. The Church is therefore God property. However, we, humans, are sinners, we are not holy. But we are called to be holy. God has appointed priests in his church. Priests of the Church have a special task to sanctify the People of God. But every believer must also sanctify himself by living a holy life, by keeping God's commandments. This self-sanctification, the keeping of God's commandments, requires personal sacrifices: Not my will but yours be done! This makes us, the Church, the priestly people of God. We must not merge with and become equal to our fellow compatriots who have no faith. The Church is the distinct people, a holy and priestly people, within the whole of society. We are different and therefore must be different. Let us pray that each of us may have the strength and rise up to live as true Christians, to think and speak as Christians.

Mary is our example. She is different from the other people. She is holy and also priestly. May we be like Mary. Holy Mary, refuge of sinners, pray for us.  
Amen.